

عنوان مقاله:

مناسبات علما با سلطان محمد خدابنده صفوی (985 تا 996)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مسلم سلیمانی یان - استادیار گروه تاریخ دانشگاه ایلام

سیاوش یاری - دانشیار گروه دانشگاه ایلام

مرضیه غیائی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

باروی کار آمدن دولت صفوی برای اولین بار تشیع به عنوان مذهب رسمی در ایران شناخته شد. درن نتیجه اداره کشور بر مبنای فقه شیعه سبب شد تا شاهان صفوی علما را مورد حمایت خود قرار دهند. ایجاد شغل هایی مانند شیخ الاسلامی، صدر، ملاباشی و امامت جماعت، روحانیت شیعه را به عنوان یک طبقه اجتماعی خاص با نقش های جدید مطرح کرد. بر اثر چنین سیاستی قشر ویژه علما در نظام اجتماعی ایران قوت گرفت به طوری که میتوان گفت علما در هر دوره از سلطنت شاهان صفوی نقش مهمی را ایفا می کرد و شاهان صفوی بنا بر اهمیت این نهاد هر یک سیاست خاصی را در مورد آن اتخاذ می کردند. این پژوهش بر آن است که مناسبات علما را در دوره حکومت سلطان محمد خدابنده را بررسی کرده. در این تحقیق از روش توصیفی- تحلیلی کتابخانه ای استفاده گردیده و با مراجعه به کتابخانه ها و استفاده از ابزار فیش برداری و مراجعه به سایت های معتبر این نتایج حاصل شده است. به نظر می رسد آنچه از این مناسبت نصیب حکومت شد در این دوره، مشروعیت دینی یافتن سلطان محمد خدابنده بود و آنچه نصیب علمای شیعه شد، وارد شدن در امور حکومتی و بسط و گسترش تعالیم شیعی بوده است.

کلمات کلیدی:

سلطان محمد خدابنده، علما، دوره صفویه، تشیع، مشروعیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1123876>

